

PRZYSĄDNIK (1) *sb m*

N sg przysądnik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Doradca pomagający sędziemu w rozpatrywaniu spraw: Assessor, Radny pan. Qui scilicet praesidibus assidet, Który yeft ku rádnyim pánóm przifádzony przifádnik álbo przifádnik wybornie może być zwan. Si usus voluerit. Mącz 379a.

Synonimy: asesor, ławnik, poradnik, przysadnik, przysłuchacz, trybunalista.

MP